

Inge Andersen

Generalsekretær Norges idrettsforbund
og olympiske og paralympiske komité (NIF)

Foto Geir Owe Fredheim, NIFs kommunikasjonsavdeling

Kampen for verdige idrettskonkurranser

Doping bryter med idrettens fair play og skaper supermenn, ikke supre idrettsmenn. Med doping får vi ikke se hvor langt, høyt og raskt idrettsmenn kan prestere, men hva som er mulig med manipulasjon av menneskekroppen.

Norske langrennsløpere og skiskyttere har denne vinteren vært briljante – absolutt helt enestående i sine prestasjoner, men også fremstått som flotte rollemodeller for den oppvoksende generasjon. Jeg tror at den norske dominansen i de utholdende vinteridrettsgrenene anno 2013 også har en sammenheng med at disse idrettsgrenene internasjonalt har vært gjennom en større dopingopprydning i løpet av de siste 10–15 årene. Den finske dopingskandalen på hjemmebane i Lahti i 2001, avsløringene av Johann Mühlegg og russiske dopingtatte utøvere i OL i Salt Lake City i 2002, er noen konkrete beviser for dette.

Norges idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) har i mange år vært i forkant i antidopingarbeidet nasjonalt og internasjonalt. I dette arbeidet spiller World Anti-Doping Agency (WADA) en viktig rolle. WADA ble opprettet i 1999, og NIFs dopingbestemmelser er basert på WADA-koden. Koden er nå under revisjon, og det nye internasjonale antidopinglovverket vil tre i kraft 1. januar 2015. NIF har gitt klare anbefalinger til forbedringer i tre høringsrunder – blant annet om strengere straffer for doping.

I høringsrundene har det vært antydning at kun midler som har prestasjonsfremmende virkning skal på dopinglisten i fremtiden. Dette er vi imot. NIF og Anti-

doping Norge (ADN) mener at doping ikke bare dreier seg om konkurranser og prestasjoner. Doping har også et helseaspekt og dreier seg om fair play.

I dag er midler som oppfyller to av følgende tre krav med på dopinglisten: 1) det må ha prestasjonsfremmende effekt, 2) det har helseskadelig effekt og 3) det skader idrettens anseelse. Det trenger med andre ord ikke være prestasjonsfremmende for å være på listen. Idrettsforbundet og Antidoping Norge ønsker at dagens ordning skal bestå og at man fjerner midler som ikke er prestasjonsfremmende (f.eks. marihuana) på andre måter enn å endre dagens kriterier (f.eks. endre deteksjonsverdien).

Leger og legemiddelindustrien spiller en sentral rolle i kampen mot doping. Da den danske sykkelrytteren Michael «Kyllingen» Rasmussen tidligere i år innrømmet å ha dopet seg, fortalte han at han i sine 12 år som profesjonell sykkelrytter hadde brukt erythropoietin (EPO), vekst-hormoner, testosteron, insulin, dehydroepiandrosteron (DHEA), kortison, insulinliknende vekstfaktor 1(IGF-1) og blodoverføringer. Til det trenger man legehjelp.

I rettssaler verden rundt sitter personer som Eufemiano Fuentes, Luis del Moral, Pedro Celaya, Michele Ferrari og Francesco Conconi på tiltalebenken. Dette er leger som har brutt både legeetikken og idrettens fair play. De har også satt utøveres helse i fare og bidratt til at idrettens omdømme i dag er sterkt skadet. Slike leger vil vi ikke ha. Det er viktig at norske leger spiller på lag med idretten og myndighetene i kampen mot doping. Det samme gjelder legemiddelindustrien. Tett samarbeid med legemiddelindustrien gjør at forspranget til dopingsynderne

kortes inn og at idretten kan være i forkant i antidopingarbeidet.

Med stor tilfredshet registrerer jeg at en samlet helse- og omsorgskomité på Stortinget støtter regjeringens forslag i Rusmeldingen om å kriminalisere erverv, besittelse og bruk av doping. Både regjeringen og Stortinget har kommet til en erkjennelse av at doping ikke bare er et problem for idretten, men også et samfunnsproblem og er forbundet med organisert kriminalitet, helseskader, ungdomsvold og skrudd kroppsbilder, for å nevne noe.

Idrettsforbundet har lenge kjempet for et lovforbud mot dopingmidler. Lovforbud gir et kraftig signal til storsamfunnet om at idretten skal være ren. Det gir støtte til foreldre som konfronteres med barnas lefling med doping. Det vil føre til at politiet blir tilført ressurser i kampen mot doping.

Jeg er overbevist om at dagens norske dominans i skisporet er et resultat av langsiktig og godt treningsmiljø i Norge og av styrket internasjonal kamp mot doping. I Norge har vi, og har lenge hatt, et treningsregime som skaper gode og sunne utøvere. Internasjonalt er vi i forkant fordi vi har drevet rent i mange år.

Norges idrettsforbunds mål er at norske utøvere i Sotchi-OL/Paralympics i 2014 og fremtidige leker skal kjempe om gode plasseringer i verdig kappestrid med utøvere fra andre nasjoner. Det bør være et overordnet mål for alle som er glad i idrett at konkurransene får de riktige vinnerne. Kun på denne måten vil idretten fortsatt være en internasjonal samfunnskraft.